

Forsikringspræmie, altsaa til at betragtes som et Vederlag for Postvæsenets Risiko ved disse Forsendelsers Befordring. Der er imidlertid herved fremkommet en Konkurrence med Postvæsenet fra private Forsikrings-selskaber, som beskæftige sig med denne Art Assurance, idet adskillige Afseendere ifkun angibe et mindre Beløb for Postvæsenet og lade den ikke angivne Del af Beløbet forsikre hos saadanne private Assurandører, hvis Præmier ere billigere end Postvæsenets, og som saaledes oppebære en Del af Indtægten af de med Posterne befordrede Værdier, der ellers vilde tilfalde Postvæsenet. Det maa derfor anses for hensigtsmæssigt at nedsætte dettes Forsikringspræmie for større Beløbs Vedkommende, hvorimod der ikke er nogen Grund til at nedsætte Portoen for Beløb af 200 Kr. eller derunder og saaledes forringe den Minimumsbetaling, som tilfalder Postvæsenet for Befordringen af et Pengebrev. Portoen af Beløb indtil 200 Kr. er derfor foreslaaet til 10 Ore, medens Grundtarxten for Pengebreve samtidig nedsættes fra 16 til 15 Ore, hvorved et Pengebrev med 200 Kr. vil komme til at koste 25 Ore eller omtrent det Samme som nu. Hvad derimod Beløb af over 200 Kr. angaar, er der i Overensstemmelse med hvad der af Landsthinget blev vedtaget ved 3die Behandling af det i Samlingen 1884—85 fremsatte private Lovforslag om Forandringer i Postloven ikke fastsat nogen bestemt Tarx, men det er overladt Indenrigsministeren at nedsætte Portoen saa meget som Omstændighederne maatte fordrø det, idet Postvæsenet nemlig, naar det er bundet ved Loven med Hensyn til Fastsettelsen af den heromhandlede Porto, vil være uheldig stillet lige over for private Forsikrere, som have fri Raadighed til at bestemme deres Præmier efter Omstændighederne. Der kunde vel være Spørgsmaal, om det ikke af Hensyn hertil maatte anses for rettest at gjenindføre den tidligere gjældende Forstrift om tvungen Værdiangivelse, hvilket ogsaa for Pengebrevs Vedkommende vilde være i god Overensstemmelse med Postvæsenets Eneret, der blandt Andet omfatter Penge, som sendes i lukket Konvolut eller lignende Omflag, idet Penge, som sendes uden Angivelse, vel kunne siges at blive befordrede udenfor Posten. Et saadant Forbud vilde dog være meget vanskeligt at overholde og vilde i alt Fald nødvendiggjøre en særlig Straffebestemmelse for Overtrædelsen, og da det ikke findes i andre Landes Postlovgivninger, ligesom ogsaa en forskjellig Regel maatte gjøres gjældende for indenlandske og udenlandske Værdiforsendelser, vil det næppe være rigtig

i den omhandlede Henseende at vende tilbage til det tidligere Gjældende. Man har derfor troet at burde foretrække at gaa den ovenfor anthvede Vej, for at Postbestyrelsen kan sættes i Stand til at imødegaa den omtalte Konkurrence ved at kunne forandre Tarxten efter Omstændighederne.

Betaling for Eftertælling er foreslaaet noget forandret, hvorhos der er tilføjet en Bestemmelse om, at dette Gebyr, som iøvrigt ikke har nogen finantziel Betydning, tilfalder Posthusene.

Den gjældende Tarx for Pakkeforsendelser er ansat noget for lavt for større Pakkers Vedkommende, idet Tarxten kun stiger med 4 Ore pr. Pd., hvilket har havt til Følge, at der tilføres Postvæsenet ikke saa Pakker, som egne sig mere til Forsendelse som Fragtgods end som Postgods. Der er derfor Anledning til at forhøje denne Porto Noget, og det foreslaas i saa Henseende at ansætte den til 5 Ore pr. Pd., medens samtidig Grundtarxten 12 Ore forhøjes til 15 Ore. Med Hensyn til de mindre Pakker er der dog ikke af Hensyn til den med Befordringen forbundne Vanskelighed nogen Nødvendighed for at lade Tarxten stige fra Pund til Pund, og da den foreslaaede Tarxts Anvendelse paa mindre vægtige Pakker vilde fordyre Portoen for dem temmelig meget, er det anset for rigtigst for deres Vedkommende at indføre en mere ensartet Tarx for Pakker paa 10 Pd. og derunder. Der vil herved blive gjort et Skridt videre i den Retning af Ensartethed og Simpelted i Pakkeposttarxten, som laa til Grund for Bestemmelserne om Pakkeforsendelserne i Loven af 7de Januar 1871, ved hvilke der blev set bort fra den tidligere gjældende Portoansættelse efter den Afstand, i hvilken Pakkerne bleve befordrede. At fastsætte den samme Porto for alle Pakker indtil en Vægt af 10 Pd. lader sig dog vanskeligt gjøre, uden at Portoen, naar den skal sættes til et nogenlunde passende Beløb for de større Pakker, vilde blive for høi for de mindre. Det foreslaas derfor at bestemme 2 Portosatser for Pakker indtil 10 Pd.s Vægt nemlig 20 Ore for Pakker, hvis Vægt ikke overskrider 5 Pd., og 30 Ore for Pakker, som veie over 5 Pd. og indtil 10 Pd. Denne betydeligt nedsatte Porto for mindre vægtige Pakker maa det anses rigtigst at forlange forudbetalt, i Righed med hvad der i saa Henseende er gjældende for lignende Pakkeforsendelser til Udlandet, hvorhos man ogsaa ved denne Ordning vil lette Indførelsen af en summarisk Behandlingsmaade af saadanne Pakker, Noget, som det for Posttjenestens Skyld er i højeste Grad ønskeligt at opnaa. I Righed med hvad der nu er gjæl-